ג'ק מחסל ענקים

וויילס (בריטניה)

בתקופתו של המלך ארתור המפורסם חי נער חם מזג שאהב סיפורים על פיות, מכשפים, ענקים ונהנה ממעשיהם של אבירי השולחן העגול של המלך ארתור. הוא החליט לעשות מעשה.
בימים אלו חי על הר של מיכאל הקדוש ענק בשם קורמורן, הוא היה גבוה כשישה מטר ושלושה מטר היקף ומראהו היה כה איום שאנשים חששו להביט עליו.
הענק חי במערה על פסגת ההר ונהג לרדת לעמק ולחפש שם טרף. הוא יכול היה לשים שישה שוורים על כתפיו ועוד כעשרים כבשים וחזירים לקשור סביב חגורתו ולהביא אותם למערת מגוריו. כך הוא נהג שנים רבות, עד שג'ק החליט להשמיד אותו.
ערב אחד לקח ג'ק קרן, את, מכוש ופנס, לבש את שריונו ועלה על ההר. שם הוא חפר בור שבעה מטר עומק ושישה מטר רוחב. כיסה את הבור כך שנראה כמו אדמה רגילה ואז תקע בקרן כה בחוזקה. הענק התעורר ויצא ממערתו בצעקה "נבל שכמותך! אטגן אותך לארוחת בוקר שלי!" הוא רץ קדימה, נפל לתוך הבור וג'ק נתן לו מכה בראש במכוש והרגו. אז הוא חזר לידידיו כדי לחגוג את נצחונו.
ענק אחר, בשם בלונדרבור, שמע את המעשה ונשבע להתנקם בג'ק, אם הוא ייפול לידיו. ענק זה חי בטירה בתוך יער מבודד.
ימים אחדים אחרי מותו של קורמורן ג'ק עבר ביער, ומאחר שהיה עייף מהדרך התיישב ונרדם. הענק שראה את ג'ק לקח אותו לטירה ושם בחדר מלא גופות ועצמות של גברים ונשים.
אחר כך הלך הענק והביא את אחיו, ענק גם הוא, כדי לסעוד את הבשר החדש. בפחד גדול ראה ג'ק את שני הענקים מתקרבים אליו.
הוא הביט סביב וראה בפינת החדר חבל חזק. מהר עשה שתי לולאות וזרק אותן, דרך סרגי החלון על ראשי הענקים. אזי סחב אותם אך אל החלון המסורג ומשך בחבל עד שפניהם השחירו. אזי בסכין דקר את שניהם בלבות והרג אותם.
הוא הוציא מכיסו של בלונדרבור את צרור המפתחות והחליט לחקור את הטירה. באחד החדרים מצא שלוש נשים קשורות בשערותיהן, ורעבות מאוד. הן סיפרו לו שהענק הרג את

בעליהן, ואותן שמר כדי לאכול אותן מאוחר יותר.
"גבירותיי" אמר ג'ק "הרגתי את הענק ואת האח שלו. עכשיו אתן יכולות לקבל את הטירה עם כל מה שבתוכה כתמורה על מות בעליכן ועל העינויים אותם עברתן." הוא נתן להן את מפתחות הטירה והלך משם לנדוד הלאה ברחבי וויילס.
בדרכו הוא הגיע לבית יפה. שם דפק בדלת וממנה יצא ענק וויילסי. ג'ק הסביר שהוא נודד ושאבד את דרכו, והענק הזמין אותו ללון. הוא הוביל אותו לחדר בו עמדה מיטה רכה. ג'ק התפשט מהר אך למרות עייפותו לא הצליח לישון. הוא הקשיב לקול הבוקע מהחדר הסמוך ושמע את הענק אומר לעצמו "אמנם אתה לן כאן אצלי, אך לא תראה את אור הבוקר כי באלה שלי אנפץ את ראשך!"
"כזה אתה?" חשב ג'ק "כך אתה מקבל אורחים? אבל נראה מי מאתנו ערום יותר. הוא קם מהמיטה וחיפש בחדר עד שמצא בול עץ עבה. אותו הוא שם במקומו במיטה ובעצמו הסתתר בפינת חדר חשוכה.
לא עבר זמן והענק נכנס לחדר עם אלה והתחיל להכות במיטה כולה. אחרי שהיה משוכנע שריסק לג'ק את עצמותיו הוא חזר לחדרו.
למחרת יצא ג'ק מהחדר והודה לענק שהסכים להלין אותו. הענק נבהל כשראה אותו אבל ושאל "הה, זה אתה? ואיך ישנת הלילה?"
"ישנתי לא רע" ענה ג'ק "נדמה היה לי רק שחולדה נתנה לי כמה לטיפות בזנבה, אך נרדמתי מיד שוב."
הענק השתומם יותר ויותר, אך לא אמר מילה אלא הלך והכין שתי קערות דייסה גדולות לארוחת בוקר. לג'ק קשה היה לאכול את הכל אבל רצה שהענק יאמין כי הוא יכול לאכול כמוהו. לכן פתח כפתור בתרמיל שעל בטנו והכניס את רוב הדייסה לתוכו, כאילו הוא אוכל את כולה.
אחרי הארוחה הוא אמר לענק "אראה לך תעלול. אני יכול לרפות במגע ידי כל פצע. הייתי יכול לחתוך את ראשי ולשים אותו שוב על כתפי. תכף אתן לך דוגמה." הוא לקח סכין, עשה חתך בתרמילו וכל הדייסה שבו נשפכה על הארץ.
הענק התרגז כשראה שבחור קטן כזה יכול לגבור עליו במעשיו. "אתה חושב שרק אתה יכול לעשות דבר כזה?" קרא הענק. הוא תפס סכין גדולה ותקע אותה בבטנו. תוך דקות ספורות מת.
ג'ק, שמח שהצליח עד כה במשימות שלו החליט לא להתבטל גם בהמשך. הוא קנה לעצמו סוס, כובע יודע הכל, חרב שהיא חדה מכל חרב אחרת,

נעליים מהירות ומעיל שעשה אותו בלתי-נראה, כדי לבצע טוב יותר את העומד לפניו.
הוא עבר בגבעות וביום השלישי הגיע לדרך העוברת ביער. רק נכנס ליער כשפגש ענק גדול ביותר, שמשך בשרות אביר נאה ואת גבירתו. ג'ק ירד מסוסו ולבש את המעיל הבלתי-נראה שמתחתיו הסתיר את חרבו החדה. הוא ניגש לענק, אך זה היה כל כך גבוה שהחרב לא הגיעה לגופו. אזי ג'ק חתך לענק את רגליו, וכשזה נפל ארצה תקע את החרב בלבו.
האביר וגבירתו הודו לג'ק על שהציל אותם והזמינו אותו אליהם, כדי לגמול לו. "לא" אמר ג'ק "לא אוכל לנוח עד שאמצא את משכנו של המפלץ הזה."
הוא קיבל הדרכה מהאביר, עלה על סוסו ובקרוב ראה לפניו ענק אחר, שישב על בול עץ והמתין לאח שלו.
שוב לבש ג'ק את מעילו הקסום, ובחרב ניסה לחתוך את ראשו של הענק, אך החטיא וחתך רק את אפו. הענק התחיל לנפנף באלה במרץ, אך לא ראה איש בסביבתו. ג'ק, בלתי-נראה במעילו התקרב ודקר אותו בגב, עד שהענק נפל מת.
ג'ק המשיך בדרכו עד שהגיע לבית בודד, שם קיבל אותו איש זקן. כאשר ג'ק התיישב, סיפר לו המתבודד "שם, בראש ההר, בטירה מכושפת חי ענק גאליגנטוס יחד עם מכשף מרושע אחד. הם חטפו את בת הדוכס שטיילה בגן אביו והפכו אותה לאיילה."
ג'ק הבטיח שלמחרת בבוקר יסכן את חייו וישבור את הקסם. הוא ישן היטב ולמחרת לבש את מעילו הקסום והתכונן למעשה.
כשעלה לפסגת ההר הוא פגש שני גריפינים מפלצתיים, אך עבר ביניהם בלי שהרגישו בו, כי לא יכלו לראותו. בשער הטירה הוא מצא חצוצרת זהב שתחתיה כתוב היה:
"מי שיתקע בחצוצרה זו
יגרום למפלתו של הענק"
ג'ק לקח את החצוצרה ותקע בה תקיעה חדה. שערי הטירה נפתחו וכל הטירה רעדה.
עכשיו ידעו הענק והמכשף כי הגיע קיץ לתעלוליהם והם עמדו שם נבוכים ומפוחדים. ג'ק עם חרב הפלא שלו הרג מיד את הענק ובאותו הרגע המכשף נישא עם משב רוח חזקה. לפני ג'ק הופיע אביר עם גבירתו הנאה שהמכשף הפך אותם לציפורים, ועכשיו חזרו לצורתם האמיתית. הטירה נעלמה כמו עשן וראשו של גאליגנטוס

נשלח למלך ארתור.
האביר וגבירתו נחו בבקתת המתבודד ולמחרת יצאו לדרך לחצר המלכות. ג'ק נעמד לפני המלך ומסר לו דיווח על מעשיו האמיצים.
שמועה על מעשיו המופלאים של ג'ק פשטה בכל הארץ. לבקשתו של המלך נתנו לג'ק את בתו של הדוכס אחד כאישה והמלך העניק לו אחוזה מרשימה בגודלה וטיבה, ושם הוא ואישתו חיו עד סוף ימיהם באושר.